

**R. P. Ildephonsi Peñafiel E' Societate Jesu, Quondam In
Cusquensi Collegio Sacrae Theologiae Primarij
Antecessoris ... Theologia Scholastica Naturalis**

Peñafiel, Alonso

Lugduni, M.DC.LXXIIX.

Index Rervm Et Verborvm, quæ in hoc primo Tomo continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95892](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95892)

INDEX RERVM ET VERBORVM, quæ in hoc primo Tomo continentur.

A

ABSTRACTIO.

Abstractio non est obiectum formale, *disputatio 1. questione quinta, per totam, præcipue à numero 6. vsque ad 21. pagina 27.*

ACCIDENS.

Quid sit accidens multis controvertitur, & Patet Hurtado oppugnatur, *disp. 10. quest. 1. per totam. à num. 1. vsque ad 11. p. 571. & 572.*
Aptitudinalis inherencia non est de essentia accidentis ut sic, *ibid. à num. 14. p. 573.*
Vera definitio accidentis ut sic ponitur, *ibid. concl. 4. à n. 21. vsque ad 35. p. 573.*

ACTIO.

An detur actio substantialis, *disp. 9. q. 5. per totam, p. 558.*
Dati actionem substantialem probatur multis rationibus, & sententia Patris Hurtadi oppugnatur, *n. 21. & 22. p. 560.*
Eo quod actio qua producit substantia sit participatio entis substantialis ut sic est substantialis, *ibid. num. 23. vsque ad 32. p. 561. & 562.*
Varijs exemplis confirmantur amplius dicta, *ibid. num. 33. vsque ad 58. p. 562.*
Argumentum principale aduersariorum contra ipsos retorquetur, *n. 39. vsque ad 51. p. 564. vsque ad 56.*
Late agitur etiam de actione, *disp. 13. q. 1. per totam, p. 834.*

ACTVS.

Actus non est ipsum fieri termini, *disp. 10. q. 6. num. 57. p. 661.*
Solutus actus est principalis causa habitus naturalis, & acquisiti, *ibid. n. 56.*

ANALOGIA.

Late agitur de Analogia, *disp. 2. q. 2. 3. & 4. p. 901. 104. & 114.*
R. P. Aldeph. de Peñafiel Theol. Schol. Tom. I.

B

BONITAS ET BONVM.

Quid addat bonitas supra ens, & à quo ultimo constituatur, *disp. 6. q. 3. per totam. p. 403.*
Bonum non addit integritatem supra ens, *ibid. num. 6. vsque ad 16. p. 405.*
Bonitas non addit convenientiam, nec absolutam, nec relativam, *ibid. num. 17. vsque ad 33. p. 405. vsque ad 408.*
Quid denique addat hoc attributum supra rationem entis, & in quo consistat formaliter, *ibid. n. 34. vsque ad 43. p. 408.*
De varijs acceptionibus & divisionibus boni, *ibid. q. 4. per totam. p. 401.*

D

DEVS.

Utrum Deus cognoscat infinitum, *disp. 13. q. 3. per totam. p. 834.*
In Deo datur inter prædicata absoluta, & inter relationes, & absoluta non solum identitas realis, sed etiam ex natura rei, unde omnis distinctio formalis excluditur à parte rei, seu ex natura rei à Deo inter talia prædicata, *disp. 2. q. ultima. per totam. p. 197.*
Primo demonstratur evidenter hæc veritas quia in Deo inter dicta prædicata non datur quomodocunque identitas, sed etiam omniidentitas, *ibid. num. 8. vsque ad 33. p. 198. vsque ad 201.*
Solutiones aduersariorum refutantur, *ibid. n. 34. vsque ad 69. p. 201. vsque ad 206.*
Si in Deo daretur distinctio ex natura rei, daretur compositio à parte rei, quod est hæreticum, *ibid. num. 70. vsque 81. p. 206. 207. & 208.*
Alia efficaci ratione probatur nostra veritas, *ibid. num. 84. vsque ad 123. p. 208. vsque ad 212.*
Ex principijs Scoti & Scotistarum probatur hæc veritas, *num. 124. vsque ad 142. p. 212. vsque ad 216.*
Idem probatur dubio incidente eiusdem disputationis, *n. 1. vsque ad finem. p. 217.*
Deus non ponitur directe in prædicamento, *disp. 8. quest. 4. num. 8. vsque ad 27. p. 533. vsque ad 536.*

M m m m Ex

Index Rerum & Verborum.

Ex eo quod Deus solum prædicatis superioribus
transcendentalibus constituitur probatur hæc
veritas, *ibid.* num. 28. *vsque* ad 49. p. 536. *vs-*
que ad 539.
Eadem veritas alijs Argumentis probatur effi-
caciter, n. 53. *vsque* ad 66. p. 540. *vsque* ad 542.

DISPOSITIO.

Late agitur de dispositione *disp.* 11. q. ult. p. 668.
Dispositio trifariam sumitur, *ibid.* num. 1. p. 668.

DISTINCTIO Realis.

Distinctio actualis realis formaliter inter duas
positivas entitates actuales vel est formalis re-
latio realis aut æquivalenter talis, *disp.* 5. q. 1.
n. 18. *vsque* ad 48. p. 336. *vsque* ad 345.
Argumenta adversaria solvuntur, num. 49. *vsque*
ad 55. p. 345. *vsque* ad 347.
Quid sit distinctio fundamentalis sumpta *disp.* 5.
dubio brevi incipiente num. 56. *vsque* ad 61.
p. 347. *vsque* ad 348.
Quotuplex sit distinctio, & quæ signa reperian-
tur ad illius cognitionem, *ibid.* num. 62. *vsque*
ad 77. p. 349. *vsque* ad 351.
Vtrum in sententia Scoti vere, & non attributi-
ve solum detur distinctio ex natura rei media
inter realem, & modalem, & distincta à vir-
tuali quam societas admittit, *disp.* 5. *quest.* 3. n. 1.
vsque ad 24. p. 351. *vsque* ad 357.
Vtrum non solum secundum Scotum, sed verè, &
absolute detur talis distinctio, *disp.* 5. *quest.* 4.
per totam p. 357.
Falsa est sententia Scoti concedentis talem di-
stinctionem, *ibid.* num. 11. *vsque* ad 37. p. 358.
vsque ad 366.

DISTINCTIO REALIS.

Quid sit, & quotuplex, *disp.* 5. *quest.* 5. per totam
p. 369.
Vtrum fundamentum requisitum ad distinctio-
nem rationis debeat præcedere ex parte ipsius
rei, *ibid.* *quest.* 6. per totam p. 371.
Sententia Patris Hurtadi, & nominalium op-
pugnatur, num. 17. *vsque* ad 25. p. 371. & 373.
Vtrum per visionem intuitivam, ut est visio bea-
tifica efformetur ens rationis, *disp.* 5. *quest.* 7.
per totam p. 376.

E

ENS Reale.

Quod ens præcindatur simpliciter à diffe-
rentijs probatur auctoritate Aristotelis,
disp. 2. *quest.* 5. num. 14. *vsque* ad 23. p. 137. *vsque* ad
140.
Ex eo quod ratio entis distinguatur virtualiter
à differentijs demonstratur eadem veritas,
n. 44. *vsque* ad 72. p. 145. *vsque* ad 150.
Quia ens est perfectio simpliciter simplex pro-
batur idem, num. 73. *vsque* ad 154. p. 150. *vsque*
ad 162.
Argumenta adversaria solvuntur, num. 155. *vsque*
ad 189. p. 162. *vsque* ad 165.
An entis conceptus formalis sit vnus, & præci-
sus, *disp.* 2. *quest.* 6. per totam p. 166.
Quomodo ens contineat inferiora, *ibid.* tota q. 7.
p. 176.

Quomodo contrahatur ens ad sua inferiora,
ibid. *quest.* 8. p. 186.
Ens non distinguitur ex natura rei à differentijs,
disp. 2. *quest.* ult. per totam p. 197.
Ens transcendit ultimas differentias rerum, *ibid.*
dubio incidenti, *sect.* 2. num. 3. *vsque* ad 28.
De significationibus entis, *disp.* 2. *quest.* 1. per totam
p. 89.
Ens præcisum est univocum, *disp.* 2. *quest.* 2. per to-
tam p. 90.

F

FALSITAS.

Quid sit falsitas, & in quo distinguatur à ve-
ritate, & opponatur ipsi, *disp.* 6. q. 2. p. 401.
Falsitatis conditiones proponuntur, num. 1. *vsque*
ad 13. *ibid.*

H

HABITVS.

Habitus dantur in voluntate *disp.* 11. *quest.* 7.
num. 1. p. 663.
Habitus dantur in appetitu sensitivo, num. 1. *vs-*
que ad 6. *ibid.*
In membris dantur habitus, num. 7. *vsque* ad 3.
p. 663. & 664.
In intellectu dantur habitus, *ibid.* num. 11.
Ex eo quod in intelligendo detur difficultas que
debeat vinci proba dari habitum in intelli-
ctu, n. 15. *vsque* ad 20. p. 664. & 665.
Species impressæ non possunt exercere munus
habitus, num. 29. *vsque* ad 30. p. 666.
Licet aliqua potentia sit naturalis potest esse
subiectum habitus, num. 30. *vsque* ad 36. p. 666.
& 667.
Habitus qui est prædicamentum; quid sit, *disp.* 11.
quest. ult. p. 837.
An sit denominatio extrinseca vel intrinseca,
ibid.

I

INDIVIDVATIONIS Principium.

Vtrum collectio accidentium sit principium
individuationis, *disp.* 4. *quest.* 2. per totam
p. 279.
Vtrum materia prima signata quantitate hoc est
per ordinem ad illam, ut Caietanus docet, sit
principium individuationis, *disp.* 4. q. 3. per to-
tam p. 282.
Notantur aliqua ad dilucidationem questionis
necessaria, n. 9. *vsque* ad 11. p. 283. & 284.
Ex eo quod effectus non possit esse oppositus
sux causæ probatur non esse principium in-
dividuationis materiam primam, *ibid.* num. 11.
vsque ad 24. p. 284. *vsque* ad 287.
Ex eo quod genus sumatur à materia, & diffe-
rentia à forma, probatur materiam signatam
quantitate non esse principium individua-
tionis, *disp.* 4. q. 3. n. 24. *vsque* ad 78. p. 287. *vsque* ad
298.
Ex principijs Thomistarum probatur eadem ve-
ritas, *ibid.* n. 79. *vsque* ad 98. p. 298. *vsque* ad 301.
Vtrum quantitas formaliter constituat indivi-
duationem substantialem, *disp.* 4. q. 4. per totam
p. 305.

Præcipuum

Index Rerum, & Verborum.

Præcipuum principium parziale individuatio-
nis est hæc forma, *ibid.* q. 5. n. 8. *vsque* ad 19.
p. 316.

Principium totale, & adæquatum individuatio-
nis metaphysicæ est tota entitas physica, *ibid.*
n. 20. *vsque* ad 24. p. 320. *vsque* ad 321.

Principium individuationis metaphysicæ formæ
non est extra formam, *ibid.* n. 24. *vsque* ad 35.
p. 321. *vsque* ad 325.

Quid sit principium individuationis acciden-
tium, *disp.* 4. q. 6. per totam. p. 327.

INFINITVM.

Vtrum Deus possit per absolutam potentiam
producere infinitum per essentiam, *disp.* 1. tota
q. 1. p. 4. *vsque* ad 6.

Quæ sit infinitudo per essentiam, *ibidem* nu-
mer. 5. *vsque* ad 15.

M

M A L V M.

Quid sit malum & quotuplex, *disp.* 6. *quest.*
ult. per totam, p. 410.

N

N V M E R V S.

N On est ens per se auctoritate probatur,
disp. 10. q. *ult.* num. 80. *vsque* ad 82. p. 628.
& 629.

Numerus neque est ens per se simplex, nec com-
positum, n. 82. *ibid.*

Quia numerus non habet esse determinatum for-
maliter non est ens per se, *ibid.* n. 94. *vsque* ad
120. p. 630. *vsque* ad 634.

Ratio quadam P. Rubij infringitur, *subsect.* 3.
p. 634.

P

P A S S I O.

Quid sit, & quomodo se habeat respectu
actionis, *disp.* 13. q. 1. p. 834.
Latè agitur de illa prædicamento Passionis

P O S S I B I L I T A S.

Quid sit formaliter possibilitas, & in quo eius
essentia consistat, *disp.* 7. q. 1. per totam. p. 412.

Possibilitas non est formaliter, & primario nega-
tio existentia, *ibid.* *sect.* 2. n. 6. *vsque* ad 12. p. 412.
& 413.

Possibilitas non est aliquid positivum, *ibid.* q. 2.
n. 21. *vsque* ad 169. p. 442. *vsque* ad 469.

Solvuntur Argumenta aduersaria *ibid.* n. 170. *vs-*
que ad 190. p. 469. *vsque* ad 472.

Possibilitas non consistit in immediata nega-
tione repugnantia, *disp.* 7. q. 3. n. 7. *vsque* ad 22.
p. 474. *vsque* ad 477.

Possibilitas ex parte creatoræ non est pura de-
nominatio extrinseca, *ibid.* 7. 33. *vsque* ad 51.
p. 119. *vsque* ad 122.

Quid tandem sit possibilitas explicatur, *ib.* n. 52.
p. 123.

Possibilitas non est ens simpliciter, *ibid.* q. 4. n. 13.
vsque ad 34. p. 115. *vsque* ad 119.

R. P. Ildeph. de Penafiel Theol. Schol. Tom. I.

Possibilitas est ita necessaria in sua forma-
tate, sicut Deus, *ibid.* numer. 35. *vsque* ad 38.
p. 119.

Possibilitas, & Deus sunt simul cognitione, *disp.*
7. q. *ult.* n. 1. *vsque* ad 8. p. 496. & 497.

Possibile eam necessariam connexionem habet
cum omnipotentia, ut si hæc esset impossibile,
illud similiter esset impossibile, *ibid.* num. 8. *vs-*
que ad 12.

Possibilitas non dependet à Deo in esse possibi-
litate, n. 13. *vsque* ad 31. p. 497. *vsque* ad 499.

Possibilitates sunt actu infinitæ in numero, n. 32.
vsque ad 40. p. 499. & 500.

P R Æ D I C A M E N T V M.

Quid sit prædicamentum, explicatur latè, *disp.* 8.
q. 1. per totam, num. 10. *vsque* ad 32. p. 501. *vsque*
ad 503.

Quot sint prædicamenta, n. 33. *vsque* ad 39. p. 503.
& 504.

An autem ad minorem numerum possint reduci
videatur *ibid.*

Aliquod genus datur commune vel omnibus, vel
saltem aliquibus prædicamentis, *disp.* 8. q. 2.
sect. 2. n. 8. *vsque* ad 11. p. 506.

Auctoritate probatur idem, *ibid.*

Rationibus probatur hæc sententia, n. 16. *vsque*
ad 34. p. 508. *vsque* ad 511.

Solutiones aliquorum refelluntur, num. 35. *vsque*
ad 41. p. 511. & 512.

Solutio P. Rubij, de Analogia oppugnatur, n. 42.
vsque ad 49. p. 512. & 513.

Parris Suarez sententia ponitur, & oppugnatur,
n. 50. *vsque* ad 63. p. 513. *vsque* ad 515.

Iavellus, & Ferrara refutantur, n. 64. *vsque* ad 81.
p. 515. *vsque* ad 517.

Exemplo substantiæ completæ ut sic constitui-
tur ens completum ut sic esse genus ad multa
prædicamenta, *ibid.* q. 2. n. 82. *vsque* ad 94. p. 517.
vsque ad 520.

Sententia Cernæ refellitur, n. 94. *vsque* ad 115.
p. 519. *vsque* ad 521.

Solutio eorum qui asserunt accidentia omnia esse
incompleta, & sic ens completum ut sic non
esse genus ad multa prædicamenta, oppug-
natur, numer. 116. *vsque* ad 125. p. 521. *vsque*
ad 523.

Vtrum substantia & accidens ponantur in præ-
dicamento, in abstracto vel in concreto, *ibid.*
In abstracto ponuntur, *disp.* 8. q. 3. num. 8. *vsque*
ad 44. p. 526. *vsque* ad 531.

Concretum ex natura & supposito directe po-
nitur in prædicamento, *ibid.* n. 47. *vsque* ad 64.
p. 531. *vsque* ad 533.

Solum ens reale directe ponitur in prædica-
mento, *ibid.* *quest. ult.* & numer. 2. *vsque* ad 4.
p. 543.

Negationes non ponuntur in prædicamento,
numer. 5. *vsque* ad 7. p. 543.
& 544.

Entia completa directe ponuntur in prædica-
mento, n. 8. *vsque* ad 9. p. 544.

Differentia directe non ponitur in prædicamen-
to, n. 16. *vsque* ad 18. p. 545.

Sola entia per se & non per accidens ponuntur
in prædicamento, numer. 19. *vsque* ad 26. p. 545.
& 546.

M m m m 2 QVA

Index Rerum & Verborum.

Q

QUALITAS.

DE variis acceptionibus qualitatibus, *disp.* 11.
q. 1. per totam, p. 646.
 Difficillimum est naturam qualitatibus ut sic secundum prædicata essentialia vnica definitione essentiali definire, quæ omnibus speciebus qualitatibus conveniat, *ibid. q. 2. sect. 2. num. 1. p. 647.*
 Variæ definitiones qualitatibus refelluntur, *n. 8. vsque ad 9. p. 648.*
 Definitio vera ponitur, *q. 2. num. 10. vsque ad 14. p. 648. & 649.*
 Qualitatibus divisiones ponuntur & explicantur, *ibid. q. 3. n. 1. vsque ad 22. p. 649. & 150.*
 Prima proprietas qualitatibus est ut habeat contrarium *disp.* 11. *q. ult. n. 2. p. 668.*
 Quæ qualitas non suscipiat magis & minus, *ibid. n. 3. vsque ad 7.*
 Qualitates intensibiles tam in subiecto quam extra subiectum intendi possunt à Deo, *ibid.*
 Quomodo ordinetur prædicamentum qualitatibus, *ibid. numer. 9.*

QUANDO.

Quando quid sit, *disp.* 13. *q. ult. p. 837.*
 Proprietates huius prædicamenti ponuntur, & alia ad hoc genus pertinentia, *ibid.*

QUANTITAS.

Relatio mensuræ non est de essentia quantitatis, *disp.* 10. *q. 5. n. 2. p. 586.*
 Quia potentia ad mensurandum habet pro actu denominationem extrinsecam probatur eadem veritas, *n. 10. & 11. ibid.*
 Quia actus sensus mensuræ activæ dependet à libero Arbitrio probatur non posse esse essentiam quantitatis, *num. 12. vsque ad 13. ibidem.*
 Quia mensuræ ratio includit vibrationem non potest esse de essentia quantitatis, *ibid. numer. 14.*
 Quia ratio mensuræ supponit aliud prius prædicatum non est de essentia quantitatis, *n. 15. ibid.*
 Alia ratione idem probatur, *num. 16. vsque ad 18. p. 587.*
 Sanchez refutatur, *n. 18. vsque ad 28. p. 587. vsque ad 589.*
 Quantitas non tribuit substantiæ partes entitativas integrales, *ibidem quest. 6. per totam, p. 589.*
 Quia non constituit quantitas substantiam in esse substantiæ probatur eadem veritas, *num. 4. vsque ad 9. p. 590. vsque ad 593.*
 Quia quantitas non convertitur in Corpus Christi, media consecratione, & tota substantia panis convertitur, manifeste probatur quantitatem non tribuere formaliter substantiæ partes, *n. 10. p. 593.*
 Quia materia prima separata à quantitate, non esset entitas simplex, probatur non accipere partes à quantitate, *ibid. n. 39. vsque ad 55. p. 596. vsque ad 598.*
 Ex eo quod nulla entitas possit transire de termino contradictorio ad alium contradicto-

rium probatur, *idem, ibid.*
 Ex educatione seu prima productione formæ materialis probatur quantitatem non tribuere partes materiæ primæ, *ibid. n. 124. vsque ad 134. p. 607. 608. & 609.*
 Ex nutritione efficaciter probatur idem intentum, *n. 135. vsque ad 140. p. 609. & 610.*
 Essentia quantitatis non est potentia ad recipiendas formas accidentales, quia non est accidens essentialiter incompletum *ibid. q. 7. n. 3. p. 613.*
 Quia concretum ex quantitate & qualitatibus non est totum per se essentialiter probatur idem *ibid.*
 Impenetratio actualis non est de essentia quantitatis, *ibid. n. 4. p. 614.*
 Essentia quantitatis est tribuere substantiæ corpulentiam seu molem corpoream, *ibid. n. 5. & 7. p. 614. & 615.*
 Vtrum linea, & superficies sint proprie & vere species quantitatis, *ibid. disp. 10. q. 8. p. 617.*
 Lineam & superficiem non esse vere species quantitatis completæ mathematicæ sumptæ auctoritate probatur, *n. 8. vsque ad 14. p. 618.*
 Quia linea & superficies ordinantur ad componendam quantitatem completam ut vniuersi illius non sunt species completæ, *ibid. n. 16. vsque ad 26. p. 618. vsque ad 621.*
 Solutio quædam Patris Suarez refutatur, *ibid. n. 27. vsque ad 56. p. 621. vsque ad 625.*
 Quia linea & superficies essentialiter sunt modi mathematicæ sumptæ non sunt species quantitatis, *ibid. num. 30. vsque ad 64. p. 624. vsque ad 626.*
 Quia vna species completa non potest dependere ab alia probatur lineam & superficiem non esse speciem quantitatis, *ibid. num. 65. vsque ad 66. p. 626. & 627.*
 Definitio quantitatis controvertitur, ponitur vera, explicatur, & defenditur, *disp. 10. q. 1. n. 1. vsque ad 19. p. 576.*
 Quantitas distinguitur à parte rei à substantia, *ibid. q. 4. p. 579.*
 Auctoritate Philosophi probatur hæc veritas, *n. 6. ibid.*
 Auctoritate Ecclesiæ idem probatur, *n. 7. vsque ad 10. inclusive p. 580.*
 Quia nulla creatura potest creare probatur distinctio quantitatis à substantia, *ibid. n. 11. vsque ad 26. p. 581. vsque ad 583.*
 Ex mysterio Eucharistiæ idem probatur, *n. 27. vsque ad 29. p. 583. & 584.*
 Argumentum principale Adversariorum contra ipsos retorquetur *n. 30. vsque ad 36. p. 584. & 585.*

R

RELATIO.

Vtrum relatio distinguitur à suo fundamento à parte rei late agitur & controvertitur, *disp. 12. q. 2. p. 671.*
 Probatur auctoritate Aristotelis relationem distinguere à suo fundamento, *disp. 12. q. 2. n. 2. & 3. vsque ad 31. p. 673. & 674.*
 Auctoritate D. Thomæ idem probatur efficaciter, *n. 32. vsque ad 44. p. 674. vsque ad 676.*
 Quia nulla entitas creata potest transire de vno contradictorio intrinseco ad aliud contradicto-

Index Rerum, & Verborum.

Clorum intrinsecum probatur eadem veritas, num. 45. *vsque ad* 58. p. 676. *vsque ad* 678.
 Ex eo quod relatio sparetur à parte rei à suo fundamento probatur idem, *ibid.* num. 58. *vsque ad* 68. p. 678. & 679.
 Solutio Patris Smigelsij rejicitur, num. 69. *vsque ad* 74. p. 679. & 680.
 Solutio eorum qui asserunt manere entitatem relationis ablato termino, non tamen tribuere effectum formalem illi rejicitur efficaciter, *ibid.* num. 75. *vsque ad* 89. p. 680. *vsque ad* 684.
 Vel qui dicunt destructo termino non destrui relationem quoad intrinsecum: sed quoad extrinsecum manifeste oppugnatur, num. 92. *vsque ad* 110. p. 685. *vsque ad* 687.
 Quia supponit à parte rei substantiam constitutam relatio probatur eadem veritas, *ibid.* sect. 4. p. 691.
 Ex sententia adversariorum manifeste sequitur relationem esse denominatam extrinsecam, *ibid.* q. 2. sect. 4. subsect. 1. p. 692.
 Quia fundamentum relationis augetur & relatio diminuitur probatur distinctio utriusque inter se, *ibid.* sect. 4. subsect. 2. p. 694.
 Relatio prædicamentalis non est denominatio extrinseca, *ibid.* quest. 2. sect. 5. per totam.
 Si relatio esset denominatio extrinseca non esset relatio; sed absolutum prædicatum, *ibid.* sect. 5. subsect. 1.
 Rationes adversariorum solvuntur, *ibid.* sect. ult. p. 696.
 An relatio sit utriusque extremum *disp.* 12. q. 3. num. 6. p. 704.
 Ratione prima probatur, num. 7. *vsque ad* 16. p. 704. & 705.
 Quia possunt existere simul entitates fundamenti, & termini quæ modo referuntur sine relatione manifeste probatur distingui relationem à fundamento, & termino simul, *ibid.* n. 18. *vsque ad* 23. p. 705. & 706.
 Quia relatio est unum ens per se probatur distingui à fundamento & termino simul, *ibid.* questione 3. num. 24. *vsque ad* 55. p. 707. *vsque ad* 711.
 Quia relatio est opposito inter fundamentum, & terminum probatur distingui ab illis, n. 56. *vsque ad* 71. p. 711. *vsque ad* 713.
 Exemplis illustratur supra posita ratio, num. 72. *vsque ad* 82. p. 714. & 715.
 P. Arriaga ponens duas paternitates in divinis duas filiationes, & duas spirationes passivas refellitur manifeste, *ibid.* num. 83. *vsque ad* 124. p. 716. *vsque ad* 724.
 Hæc sententia ratione novitatis, & quia opponitur communi sensui Doctorum refutatur, num. 86. *vsque ad* 107. p. 716.
 Ex eo quod paternitas in divinis non distinguitur realiter à Patre refutatur Arriaga num. 109. *vsque ad* 116. p. 720. & 721.
 Eadem sententia clarissimis verbis D. Aug. refellitur, num. 117. *vsque ad* 127. p. 722. *vsque ad* 725.
 Alijs inconvenientibus oppugnatur iste Author: num. 127. p. 725.
 De varijs nominibus relationis à Divo Aug. positis agitur, *disp.* 12. quest. 1. num. 1. *vsque ad* 4. p. 669.
 Cur vocetur relatio ordo n. 7. *vsque ad* 9. p. 669. & 670.

De alijs appellationibus relationis, num. 10. *vsque ad* 10. p. 670.

DE TERMINO RELATIONIS.

Aliquæ relationes mutue licet non terminentur ad correlativum terminantur tamen ad relativum formaliter, *disp.* 12. quest. 4. num. 16. *vsque ad* 46. p. 746. *vsque ad* 750.
 Alia ratione probatur, à num. 44. p. 750.
 Quia una relatio est fundamentum alterius oppositæ, probatur idem num. 52. *vsque ad* 76. p. 752. *vsque ad* 756.
 Multæ relationes mutue terminandi ad absolutum, *ibid.* quest. 4. num. 78. *vsque ad* 170. p. 757. *vsque ad* 773.
 Omnes relationes non mutue terminantur ad absolutum ut creaturæ ad Deum, scientiæ ad obiectum Caietani efficaciter oppugnatur, *ibid.* num. 172. *vsque ad* 192. p. 763. *vsque ad* 777.
 Solutiones Fonseca refelluntur num. 192. *vsque ad* 196. p. 777. & 778.
 Una numero relatio non sufficit ad plures filios, unde multiplicatis terminis multiplicatur relatio, *disp.* 12. quest. 5. num. 5. *vsque ad* 60. p. 783. *vsque ad* 794.
 Præcipuum fundamentum Adversariorum refellitur, *ibid.* num. 64. *vsque ad* 82. p. 795. *vsque ad* 798.
 Relatio prædicamentalis est realis adæquate, *disp.* 12. quest. 6. num. 8. *vsque ad* 30. p. 801. *vsque ad* 806.
 Sententia Caietani refellitur, num. 31. *vsque ad* 61. p. 806. *vsque ad* 811.
 Relatio realis prædicamentalis dicit bonitatem, & perfectionem *ibid.* quest. 7. num. 4. *vsque ad* 48. p. 812. *vsque ad* 819.
 Vtrum relatio sit modus, vel res, *ibid.* quest. 8. per totam p. 823.

S

SVBSTANTIA.

De varijs acceptionibus substantiæ agitur, *disp.* 9. quest. 1. per totum num. 1. *vsque ad* 20. p. 546. *vsque ad* 549.
 Quid sit substantia quæ est caput prædicamenti substantiæ, *ibid.* quest. 2. num. 21. *vsque ad* 24. p. 549.
 Quid sit substantia ut sic provt abstrahit à completa, & incompleta, *ibid.* quest. 3. p. 549.
 Pater Suarez oppugnatur, num. 30. *vsque ad* 34. p. 550. & 551.
 Impugnatur P. Hurtado, num. 34. *vsque ad* 36. p. 551.
 Descriptio substantiæ ponitur à fine numeri, n. 36. *vsque ad* 38. p. 513.
 Substantiæ divisiones ponuntur, & explicantur, *ibid.* quest. 1. num. 1. *vsque ad* 3. p. 546.
 Secunda divisio substantiæ ponitur, quest. 6. n. 3. *vsque ad* 26. p. 566.

T

THEOLOGIA NATVRALIS.

De laudibus huius scientiæ, *disp.* 1. in proximo p. 4.
 De varijs acceptionibus illius, *ibid.* quest. 1. per totam.

M m m m 3 Quod

Index Rerum, & Verborum.

Quod sit subiectum adæquatum illius, *ibid.* q. 2.
per totam, p. 6.

Deus est subiectum attributionis Theologiæ,
ibid. quæst. 2. n. 21. p. 8. & q. 3. per totam p. 19.

Ens rationis non est subiectum per se Theologiæ naturalis, *ibid.* num. 26. vsque ad 40. p. 9. vsque ad 13.

Subiectum adæquatum huius scientiæ non est substantia solum, *ibid.* num. 41. vsque ad 48. p. 13. vsque ad 15.

Subiectum adæquatum huius scientiæ est ens reale, num. 49. vsque ad 62. p. 15. vsque ad 18.

An obiectum Theologiæ naturalis sit complexum vel simplex, *ibid.* quæst. 4. per totam, p. 24.

Quod sit obiectum formale sub quo & propter quod Theologiæ naturalis, *disp.* 1. quæst. 5. per totam p. 26.

Abstrahio à materia non est obiectum formale, *ibid.* num. 6. vsque ad 21. p. 27. vsque ad 30.

Esse illuminatum ab evidentia habitus non est obiectum formale, *ibid.* num. 22.

Quid sit, explicatur, *ibid.* n. 26. vsque ad 34. p. 31.

Vtrum sit vera & propria sapientia, *ibid.* quæst. 6. per totam num. 35.

An Theologia naturalis sit beatitudo naturalis huius vitæ, *disp.* 1. q. 7. per totam p. 43.

Vtrum Theologia naturalis sit vna simplex qualitas, *disp.* 1. quæst. ult. per totam p. 67.

V

VB I.

Vtrum vbi sit denominatio extrinseca vel intrinseca, *disp.* 13. quæst. 3. per totam, p. 835.
Definitur vbi, *ibid.* quæst. ult. p. 837.

VERITAS transcendentalis.

Quid addat supra ens, *disp.* 6. quæst. 1. per totam

numer. 1. vsque ad 64. p. 389. vsque ad 401.

VNITAS.

De acceptionibus, & significationibus vnitatis, *disp.* 3. quæstione 1. num. 1. vsque ad 7. p. 222. & 223.

Vnum non addit positivum supra ens, sed negationem divisionis, *disp.* 3. quæst. 2. num. 18. vsque ad 213. p. 225. vsque ad 255.

Negatio quam addit vnum supra ens non est divisionis à se, *ibid.* quæst. 3. num. 8. vsque ad 47. p. 255. vsque ad 262.

Vnum non addit primario essentialiter divisionem ab alio, *ibid.* num. 48. vsque ad 57. p. 262. & 263.

Negatio quam dicit vnum formaliter, & quam addit supra ens est negatio divisionis in se, *ibid.* n. 58. vsque ad 61. p. 264.

Vnum non est vere, & proprie passio aut proprietates entis, sed attributum illius, *ibid.* q. 4. num. 15. vsque ad 25. p. 266. & 267.

Vnum est adæquatum attributum, *ibid.* n. 26. vsque ad 51. p. 266. vsque ad 272.

Pater Vaquez oppugnatur, *ibid.*

Et eius argumenta dissolvuntur, num. 52. vsque ad 58. p. 263. & 264.

Quid sit vnitatis individualis, *disp.* 4. q. 1. per totam p. 274.

VNIVOCVM.

Multa ad univocationem necessaria ponuntur, *disp.* 2. quæst. 2. n. 7. vsque ad 18. p. 91. & 92.

Transcendentia non tollit univocationem, n. 76. vsque ad 119. p. 105. vsque ad 114.

Dependentia vnus inferioris ab alio non tollit univocationem superioris, *ibid.* quæst. 4. per totam, p. 114.

FINIS.